

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za se leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovoliijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 13. avgusta

Včeraj preteklo je sedem let, odkar ima grof Taaffe vladno krmilo v svojih rokah. Sedem let! dolga doba v življenji posamičnega človeka, dolga pa tudi v življenji narodov, ki so ves ta čas z a-m-a-n čakali, da se vender kdaj že izpolnijo ob-n-a-stopu ministerskega predsednika izjavljene obljube, da se užitvori hrupno proglašeni program o pomir-jenji narodov in o splošnem zadovoljstvu.

V dolgej tej dobi smo po svojih zastopnikih z ganljivo požrtvovalnostjo dovolili celo vrsto novih davkov, novih bremen, dobili smo črno vojsko. S samozatajevanjem izpolnjevali smo vse državljanske dolžnosti, zahtevali danj v krvi in v denarjih, hodili smo čez grm in strm z vladno, bolj za njo skrbeli, nego za svoj lastni obstanek, a za vse to nismo ničesar dobili! Vlada nam mesto kruha niti kamena ni dala in namesto, da bi bila vršila svoj program, stavila mu je sama zdaj tu zdaj tam vedno novih zaprek.

Sedemletna doba Taaffejeve vladne bila je za nas sedemletna vojna za narodove pravice, a po preteku teh let vidimo, da ničesar nismo izvo-jevali, marveč, da smo le malo premaknili se s sta-lišča, na katerem smo bili začetkom konstitucijon-alne dobe. Grof Taaffe za svojo osebo si je včeraj-šnji dan lahko sam čestital, da se je sedem let vzdržal na ministerskega predsednika sedeži, narodi avstrijski, izmši Nemce in Madjare, pa mu ne mo-rejo čestitati, kajti narodi nemajo nobenega povoda biti zadovoljni in celo „Politik“, vedno zvesta in iskrena zagovornica grofa Taaffeje vladne, bila mu je nedavno v senačnem članku „So geht's nicht weiter!“ odpovedala svojo ljubezen. Sicer je „Poli-tik“ pozneje skušala ostro svojo kritiko nekoliko ublažiti, a ni se jej posrečilo, tajnost njenega srca bila je razkrita in ko bi kdo o tem še dvojil, čita naj „Politike“ včerajšnji uvodni članek.

V tem članku priznava glasilo češkega kluba, da pogled na sedemletno ministirovanje Taaffejeve Čehov ne napolnjuje z zadovoljstvom. Od vseh avto-nomističnih nad iz 1879. leta se niti jedna ni iz-

polnila, še celo trditi se mora, da je centralizacija zopet nekoliko napredovala.

Če tako pišejo Čehi, ki so, kakor omenjeni list sam našteva, v tej dobi dobili češko vseučili-šče, več srednjih šol, večino v deželnem zboru in namestnika, ki narodnim težnjam ni nasproten, kaj naj pa rečemo mi Slovenci? To lažba, da se je za Taaffeja pokazalo, da centralistična vlada nema privilegija za vodstvo države in da je v Avstriji možna vlada opirajoča se na avtonomistično stranko, je pač jako piškave vrednosti.

Centralistična stranka res nema privilegija, a kaj pa pomaga, če se vlada opira na avtonomiste, da jej hodijo po kostanj v ogenj, če je pa dejanska večina ministerstva nemško-centralistična, če je gaslo ministerstva od vojnega ministerstra pa do pl. Gautscha vedno in povsodi le „Deutsch nur deutsch!“, če je torej jedina razlika mej grofom Taaffejem in njegovimi predniki le ta, da so nas prešnje vlade hotele ponemčiti, ker smo bili v opoziciji, sedanja vlada nas pa hoče ponemčiti, ker jo pod-piramo.

Znak Taaffejeve vladne so mala sredstva, mali uspehi, pa velika nezadovoljnost narodov. V malih sredstvih sta tudi pl. Gautsch in Bacquehem velika, saj smo o poslednjem te dni celo čitali, kako naj se prevetrujejo železniški vagoni. A samo z malimi sredstvi se državni voz ne bode vedno dal tirati naprej. Sedemletna Taaffejeva doba je za las po-dobna Faraona neplodnim letom, zadnji čas torej, da začno plodna leta, sicer je neizogibno, da poj-dejo nezadovoljni narodi ne kakor Izraelci skozi Rudeče morje v puščavo, ampak v opozicijo.

„Bolgarska in Vzhodna Rumelija.“

(Dalje.)

Po načrtu, izdelanem po tajnih odborih, moral bi bil ustanek bukniti istodobno na vseh krajih, kar se pa ni zgodilo. Že po zimi l. 1875 utihotapilo se je iz Srbske in Rumunske orožje. Iz Elene, Travne, Gabrova, Drenovega in iz Selvi imele bi se bile ustaške čete koncentrično pomikati proti Trnovemu, katerega bi se imeli polastiti, kar bi bilo tem lažje,

ker so se tudi od drugod pričakovale ustaške čete.

Vsi ti načrti neso se posrečili, večinoma za-radi tega ne, ker so bili mej Bolgari lopovi, ki so vse turškim oblastvom ogradili. Tako se je godilo s četo v Rahovici, ki je jedva sestavljena, že bila ob-koljena in vjeta, tako s četo v Gabrovem, katero je izdal Jordanov. Vse posamične čete bile so za-poredoma razpršene in uničene, vasi in mesta, iz katerih so se bile sestavile, zadele so grozne kazni. Kajmakan v Plevni, zloglasni Nedžib aga, gledal je mirno, kako so njegovi Čerkesi morili, skrunili, ro-pali in požigali. Načelnike ustaških čet, ki neso v boji našli smrti, so Turki pobesili.

Veliko huje nego severnobolgarskim mestom, godilo se je v južnobolgarskih krajih. Panadjurišče in Koprivšica, ki sta se bila zbunila, bila sta po-zorišče tolikim groznostim in zverstvom, da se je vsa Evropa nevolje in groze kar pretresla, ko se se izvedele strašne podrobnosti.

Po pritisku neusmiljenih turških davkarjev, ki so hkratu zahtevali in drakončno izterjavali davek za tri leta naprej, razjarjeni in obupani so prebivalci Panadjurišča (mesto ima nad 2000 hiš) začeli se pripravljati na ustanek. Učiteljica Rajka, krasna in jako omikana deva, katerej so pozneje Turki zaničevaje nadelo ime „bolgarska kraljica“ vezala jim je zastavo. V 1. dan maja bila je za-stava gotova in nosili so jo po mestu okolu, možki pa so s klici „Sloboda ili smrt“ hodili za zastavo, katero je Rajkin oče potem blagoslovil.

S tem je bil ustanek uprizorjen, treba bilo samo še, da se energično in modro izvrši. A vodje bolgarskih čet bili so v vojaškem oziru nevedni in nepraktični. Namesto, da bi se bili združili z dru-gimi ustaškimi mesti, da bi neodločne tudi pobu-nili, posamične turške straže polovili, brzoglavne žice porezali in se umaknili v gore, sklenili so počakati Turkov in braniti se v svojih hišah. V ta namen delalo je vse prebivalstvo in napravilo neko utrdbo, s katero so mislili, da so zavarovani.

A v 11. dan maja prišel je Hafiz-paša s pol-kom nizamov, z več tisoč bašibozukov in s kanoni,

LISTEK.

Lizinka.

V salonu ruske grofinje P. sedelo je nekaj dam pred okroglo mizo in uživaje čaj in slaščice, so se živo razgovarjale. Ta hip pride iz sosednje sobe, bližajoč se malej skupini, častnik, ki je prvo mla-dost imel že za sabo, a ki je bil vsled svoje duho-vite fizijognomije in visoke, vitke postave lična, prijetna prikazen. Gospodinja spoštljivo poljubivši roko, vpraša, uljudno naklonivši se: O čem se raz-govarjate, dame moje, če smem vprašati?

— O, smeje se grofinja P. poredno, razgo-varjamo se o stvari, ki je uprav tako za moške, kakor za ženske zanimljiva in važna. Govorimo namreč o ženskej lepoti. Moja netjakinja, ta nori-čica Vera Nikolajevna — si li morete, dragi pol-kovnik, kaj takega misliti? — nam je ravnokar razodela, da bi rada dala življenje svoje, ako bi bila celo leto popolnem lepa. Ni li to največja pri-smodarija?

— Veste kaj, grofinja, vaša netjakinja ne misli povsem napačno, pravi, čez mero okrašeno glavo ošabno dvignivši, neka dama, koje lepoto so njene prijateljice imele za jako dvomljiv faktum, ki se je pa udajala sladkej blodnji, da ni nič slabša od me-

dicejske Venere. Jaz sem skozi in skozi nazorov Vere Nikolajevne, kajti, kaj je ženski življenje brez lepote in ljubezni.

Za stolom nove Venere spogledali sta se dve prisotni mladi gospe tako, kakor bi hoteli reči: Kako nesramno! Ako brez lepote človek ne more živeti, kako to, da je ta še živa?

— No, Sergej Pavlovič, vi nič ne rečete? pravi gospodinja, obrnena k polkovniku.

— Kaj naj bi rekel, grofinja? Sila težko je, o lepoti napraviti povsem pravo definicijo. Sploh so ljudje o lepoti in milobi jako različnih mislij. Žen-ski ideal Kitajca ali Negra je ves drugačen od na-šega, odgovori polkovnik po ovinkih, dobro vedoč, da je človeku, ki se pred več damami izrazi o žen-skej lepoti, ne da bi se katerej zameril, treba večje zbranosti duha, nego li je je potrebno, da se mej dvema nasprotnima vojnima silama sklene mir.

— O, veli kriva Venera, saj tu nikakor ne govorimo o Kitajcih ali Negrih, marveč o plastičnej lepoti, ki obstoji v dovršenej obraznosti in v skladji obličja.

— Potemtakem, pravi polkovnik, pa mi do-volite, Pelagija Timovesna, povedati vam, da nas takšna lepota pač more vzradostiti pri kipu, da pa čutečega in mislečega moža ne more pridobiti — vsaj za dolgo ne.

— Jaz mislim, izpregovori plaho mlada gospa, ki je do sedaj molčala, da je prava lepota tista, ki je bila lastna markizi de Monnier, pod koje podobo je napisal Mirabeau: „Une belle âme dans un beau corps“.

— Vi imate čisto prav, Nina Aleksandrovna, pravi polkovnik, ki je dolgo upiral svoj pogled v mlado, zarudelo ženo.

— Jaz ponavljam, kar sem ravnokar rekla, pravi netjakinja grofinje s porednim glasom. Da, dala bi svoje življenje, ako bi bila celo leto dovolj lepa, krasna, da bi vse moške videla zaljubljene pri svojih nogah in vse ženske bolne od nevošč-ljivosti.

— Priznajte odkrito, Sergej Pavlovič, da je to dete blazno, pravi grofinja veselo, smehlja se gla-deč deklici sveži obrazek.

— Ona ne ve, kaj čisto usoda zahteva kot nadomestilo za popolno lepoto, veli polkovnik, ka-teremu je preko obličja šinila senca bolestnega spomina.

— O, Sergej Pavlovič, uverjena sem, da nam lahko poveste lepo povest, deje Nina, plašno gleda-joč polkovnika, ki je bil v družbi kot prijeten pri-povedovalec vrlo priljubljen.

— Da, pravi on, tužno ozrši se v njo in skušajoč zamoriti bolesten vzdih, vsekako bi vam

ter takoj pričel naskok. V Panadjurišči bilo je samo 250 s puškami oboroženih mož, ostali imeli so samokrese, nože in kose. Po velikem številu Turkov prestrašeni, se ustaši neso skoro nič branili. Turki vzeli so utrube, ne da bi bili izgubili le jednega moža in drli v mesto, kamor je bilo 5—6000 ljudi iz bližnjih vasij pribežalo. Akoravno se nihče več ustavljal ni, je vendar Hafiz paša do polnoči mesto bombardoval, potem pa so se privarile turške čete v mesto in pričeli so se grozni prizori. 3000 ljudi so Turki poklali, vse ženske in otroke so oskrunili in sicer na najsurevnejši način, da se niti opisati ne da.

A Turkom smrt ni bila dosti, veliko ljudi so grozovito mučili. 85 letnega popa Peova so skupli in pred altarjem sežgali, 70 letnemu dobrotniku Bojadžijevu izkopali so oči, ga mučili in naposled sežgali. Popa Nestorja so na kosce razsekali. Dolenčke so materam na prsi nabadali, nosečim parali trebuhe, otroke so silili, da so morali z odsekanimi glavami svojih bratov in sester igrati itd. 400 hiš bilo je požganih, vse druge pa oropane.

Ti grozni prizori trajali so tri dni. Čez tri dni pa je bil smrad mrličev tolik, da je Hafiz paša s svojimi vjetniki odšel. Mej vjetimi bila je tudi lepa Rajka, katerega očeta so Turki na kosce razsekali. Pero se ustavlja, povedati vse, kar je lepa Rajka od Turkov pretrpela. Stoprav po prizadevanji ameriškega glavnega konzula Shuylera izpustili so jo čez dolge tri mesece. (Daje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. avgusta

Naučni minister boče reformovati sedanja vseučilišča. Izdal je v tem oziru že tri ukaze. Prvi ukaz se tiče vprašanja, ali bi ne bilo umestno, da bi se na Dunajskem vseučilišču število slušateljev omejilo. Sedaj so učne sobane na medicinski fakulteti na Dunaji prenapolnjene. Drugi ukaz tiče se privatnih docentov, tretji učne sisteme na pravoznanski fakulteti.

Naučni minister pl. Gautsch se je nekda izrekel proti pomnožitvi gimnazij in realk v **Galiciji**. Minister misli, da je za domačine že dovolj srednjih šol, samo preveč jih obiskujejo pruski in ruski Poljaki. Ko bi se število srednjih šol pomnožilo, naredil bi se le prostor za tuje dijake, kar pa ministru ni prav.

Vnanje države.

Srbska skupščina snide se znova 17. oktobra. Glavno njeno delo bode dovoljenje budgeta. — Dne 15. septembra začne svoje delovanje odsek petnajsterih, ki bodo pretresovali finančno politiko vlade. — Kakor znano, je srbska vlada najela nekoga Teodoroviča, da bi razkrojil opozicijo, ter radikalce pridobil za vlado. Teodorović je sicer radikalec, pa se ni hotel združiti z liberalci. Vlada mu obeta sedež v ministerstvu, ko bi spolnil njeno željo. Teodorović si je že v Niši, ko je zborovala skupščina, prizadeval, da bi zasejal razpor mej opozicijo, toda brez uspeha. Sedaj je hotel sklicati shod radikalcev v Kragujevac, da bi nekoliko prenaradili program. A noben drugi radikalec ni hotel nič slišati o tem shodu. — Vse stranke se že pri-

lahko povedal, s čim je človeku plačati popolno lepoto.

— Jaz obožavam Sergija Pavloviča, šepne Vera zraven sedetelj prijateljici Olgi na uho. Na vsak način moram, prav kmalu njemu na ljubo storiti kako eklatantno neumnost.

— Ali, prosim te! Ali noriš? Njegovi lasje so sivi, skoro beli.

— Naj bodo, jaz ga obožavam. On je tako poetičen!

— No, no, Sergij Pavlovič, me smo jako nestrpiljive, pričnite pripovedovati, veli grofinja polkovniku, ki je mej tem poluglasno govoril z Nino.

— Vi ukazujete, grofinja! Potem mi je pač dolžnost ubogati, pravi polkovnik ter se lahko pokloni. Šum glasov naglo umolkne in v največji tihoti prične tako-le.

— Nekaj let je tega — koliko tega ne povem. Nema li let, ki v življenju človeškem obsejajo dvojno število ur? Vrnil sem se s Kavkaza, kjer sem sedem let prebil v neprestani službi. Ker je bilo moje zdravje jako pokvarjeno, zahteval sem za nekaj časa dopust ter sklenil, ta čas počivanja preživeti pri starejši omoženi sestri svoji. Bivala je na lepem gradiču petdeset vrst od Rige, kjer je imel njen mož visoko službo. Bil sem od svoje sestre vsprejet kar najbolj prijazno. Obračala je ves svoj trud v to, dabi mi naredila v svoji hiši prav

pravljajo za dopolnilne volitve. Opozicija trdno upa, da bode zopet zmagala. — Vojni minister je ukazal oblastvom, da morajo strogo paziti, kdo je zavezan v vojsko, da se kdo ne bode odtegnil, kakor se je za poslednje vojne zgodilo. Popisali se bodo tudi vsi konji in vse mule, ki bi se dale porabiti v vojni. Vlada je naročila veliko streliva in drugih za vojno potrebnih stvari.

V Sofiji se snide v kratkem **bolgarska** deželna sinoda. Predsedoval jej bode metropolit Klement. Sinoda se bode posvetovala o ustanovitvi nove vladikovine v Eski-Sagri, o plači duhovščine in o razmerah mej cerkvijo in državo.

Kakor se piše „Pol. Corr.“ iz Peterburga, **Rusija** nikakor ne želi skleniti kakšne alijance s **Turčijo**. Nelidov ni imel nobene posebne misije izvršiti, vrnivši se v Carigrad. Carjevo lastnoročno pismo bilo je le akt udvorljivosti, kateri je bil tem potrebniji, ker je sultan poslal posebno deputacijo, pozdravljat carja v Livadiji.

Ruska šolska oblastva so zaukazala, da se v Peterburškem, Moskovskem in Vilenskem šolskem nadzorniškem okraju po protestantskih šolah mora veronauk učiti v ruščini. Ta naredba je naperjena proti Nemcem, živčim v Rusiji.

Od Amura došle so v Peterburg vznemirljive vesti. Bati se je **rusko-kitajske** vojne. Kitajci imajo na meji ž. 150.000 mož. Ker so ruske posadke jako malobrojne, bi ne mogle braniti mejnih dežel, dokler se ne pomnože. V Vladivostok pride pomorski minister, admiral Šestakov, da vse stori, kar je treba za brambo.

Belgijska oblastva ne bodo prepovedala delavskega shoda, ki je napovedan na 15. dan t. m. v Bruselj. Branila ne bodo niti razviti rudečih zastav. Vojaki bodo pripravljeni, ravno tako tudi meščanska straža, ko bi le navstali kakšni nemiri.

Kakor se piše „Pol. Corr.“ iz Londona, konservativno ministerstvo ne bode ostalo na **Angleškem** dolgo na krmi'u Parnell je naznanil, da Irci ne morejo plačati najemnin. Sedaj bode morala vlada najemnine s silo izterjati ali pa jih znižati. V tej zadevi se bode jako težko sporazumeti z liberalnimi unijonisti. Ta stvar se pa sedaj več odkladati ne da.

Angleži imajo vedno večje težave v **Birmi**. Ustajniki se zbirajo po deželi in zmagujejo angleške vojake, katerih je premalo v deželi. Ustaši so Angležem zopet vzeli Ngapeh. Več vasij so ustaši požgali. Tri konjiške polke pošljejo Angleži z nova v Birmo. Najbrž pa še potem ne bodo mogli krotiti upornih Birmancev.

V **zjedinjenih državah** vlada velika razburjenost, ker je **mehikansko** sodišče obsodilo Cuttinga. V Novem Jorku bil je velik shod, ki sklenil organizovati vojo, ki naj bode napal Mehiko. Občinstvo zahteva vojno.

Dopisi.

Iz Gorice 12. avgusta. [Izv. dop.] Včeraj je bila pred tukajšnjo okrožno sodnijo obravnava kot jedna posledic lanskih, že dovolj razgovorjenih dogodkov na Ajševici pri Gorici. Pri tej obravnavi so sedeli trije na zatoženi klopi: jeden sin gostilničarja Jožefa Komela, pri katerem so se vršili dogodki, kot zatoženec, da bi bil jednega Goriških mladeničev pahnil čez hišni prag, vsled česar da bi bil padel poslednji in se vsled tega padca poškodoval. Drugi zatoženec je bil oče Komelj, gostilničar, kot da bi ne bil pri raznih zaslišanih govoril jedno isto. Iz istega uzroka je bila tožena dekla Ko-

domača in prikladna. Njen mož je bil takrat odsoten, a imela je pri sebi sina Aleksandra in hčer Elizabeto, katero smo sploh imenovali Lizinko. Spominal sem se je kot lepega šestletnega otroka s cvetočimi lici in zlatimi kodri, ki je znal nemške in francoske basni jako dobro pripovedovati na pamet. A kar nič se nesem nadejal, da se je netjakinja moja razcvetela v sijajno krasotico. Da v istini je mogla prekašati najlepše deklice, kar sem jih bil kedaj videl. Nemogoče si je misliti bolj fino, bolj blaženo ustvarjeno obličje. Za prozorno rožnobožno svežost njene kože bi jo v istini smele zavidati rože in lilije. Zdelo se je, da so si zlasti kodri, okvirajoči njen angeljski obrazek, nežno svetlikajočo se barvo svojo izposodili od solnčnega žarka, pesniku samemu bi bilo mogoče opisati lepoto njenih oči, teh temnomodrih zvezd, ki so iz usmiljenja do ljudi, da bi jih ne slepile, svoj sijaj na videz hotele zakrivati pod dolgimi črnosvilenimi trepalnicami. Visoka in vitka, obdržala si je pri tem vendar le blaženo prostodušnost otrokovo. In sedaj, ko sem vam načrtal podobo tega otroka, kako naj bi primerne govoril o lepeji, nedolžnosti polne duši, ki je imela za odejo to družestno telo. Bila je tako drobščna, tako razumna, tako ljubezniva, kratka, kakor oči, tako je tudi srce očarovala vsakemu.

K temu moram še dostaviti, da se jej ni bilo samo prirodi zahvaliti za vse darove, delajoče iz

melova. Postednja dva je sodnija oprostila, sina Komelovega pa je obsodila na tri mesece zapor. Obravnava je bila tajna, in torej jo ne moremo tukaj razgovarjati.

Državno pravdnništvo je zastopal namestnik drž. pravdnika g. Doljak, zatožence je pa zagovarjal vitez dr. Tonkli. Obravnava je trajala od 9—1 in od 4—8 ure zvečer. Prvo zaslišanje prič in omenjenih zatoženih oseb je vodil lani sodnik, ki ni bil slovenščine zmožen, in oni, ki je zapisaval, tudi ni umel mnogo več slovenskega, nego preiskovalni sodnik sam. Toliko je zdaj znano, in se danes po vsem mestu govori, da je neki Pontoni, sin tukajšnjega lekarja, snel bil slovensko zastavo na Ajševici. Goriški mladeniči so tedaj izzivali slovenske fante, ki so bili razžaljeni, da se jim je narodna zastava onečastila. Toliko je dovolj za danes, samo da še zavrne mo lažnjivi dopis, ki je ga pred dnevi ponatisnila „N. f. P.“ češ, da bi bili slovenski sinovi provokatérji!

Slovenskega naroda pravni čut zdaj z radovednostjo pričakuje, kakó se bo zadostilo pa pravici glede na to, da se je izzivanje in žaljenje začelo od druge strani in gledé na vse to, kar so priče pripovedovale o dogodkih takoj prve dni. Priče še živé, torej je trdno upanje, da se pravici zadosti na vse strani.

Če bo treba, več prilično o stvari, katere razpravljanje ne bo še tako kmalu pri kraju.

Iz Podgrada v Istri 10. avgusta. [Izv. dop.] Najneznosnejše razmere rodile so se in se rode vselej tam, kjer se uradništvo izven svojega delokroga umešava v zadeve, ki mu neso nič mari in nasprotuje prizadevanju rodoljubov. Uporablja se vedno stara taktika. Pozornost obrača se od strani same in prenaša se na osebo zato, da se potem reče: to ni strankarsko, to so osobna nasprotstva!

V naši občini bije se boj proti slabemu, brezvestnemu in sebičnemu gospodarstvu. Narodnostnega ali političnega boja, hvala Bogu, nemamo v ožjem krogu občine, dasi se nepošteni elementi trudijo, pripraviti mu pot. Že v dopisu od istrsko-kranjske meje dotaknil se je „Slov. Narod“ te zadeve. — Kakor stvari zdaj stoje ni upanja, da bi se kaj na bolje obrnilo, nego zmotnjave so dan za dnevom večje in občina trpi veliko, zelo občutljivo škodo. Ni naš namen pisati danes o tem, a gotovo je, da bomo še prisiljeni javno razpravljati postopanje vlade.

Povod denšnjemu dopisu je drugi. Dopisnik „Edinosti“ spustil je v sobotni številki prav pohlevno puščico v sršenovo gnezdo. Oni, ki so bili zadeti, otresli so se, a nahujskali so sicer mirnega uradnika (za katerega — vsaj za hrbtnom — navadno nima lepe besede) češ, ti bodi razžaljen! Staknili so kar naravnost nečega rodoljuba, kot dopisnika (stara taktika), da si jim je dobro znano, da dotični ni v nikaki zvezi z „Edinostjo.“ Torej golo, grdo hujskanje. Na tem polji so ti ljudje spretni veščaki! Ne moremo si kaj, da jim ne bi javno izrazili primerne priznanja. Čast komur

ne obožavanja vredno bitje. Nekova gospodična Willach znala je od zgodnje mladosti njene z ljubeznijo in razboritostjo razvijati vsa kretanja bogato obdarjene nature. Lizinka je obožavala vzgojevalko svojo, katero je vedno zvala le Willo svojo. Ta je vračala to družnost s pravo materinsko nežnostjo, človek bi bil v istini lahko rekel, da je Lizinka, kakor je bila obožavana od okolice svoje, uprav tako kakor angelj svetlobe ljubezen izžarivala okolo sebe. Toda že takoj prvi dan po svojem dohodu sem opazil, da je nekoga popolnem izključila iz kroga ljubezni svoje. Predmet te dokaj odkrito kazane nenaklonjenosti bil je mlad dijak iz Rige, katerega je bil moj svak čez poletje poklical k sebi kot učenika svojemu sinu. Ta je bil jako len in lahkomišeln dečak. V jeseni je imel kot abiturient napraviti izpit, ter je na vsak način potreboval nadzorstva in pomoči učiteljeve, da bi ne padel. Rektor vseučiliški, prijatelj mojega svaka, mu je bil jako dobro priporočil tega dvajsetletnega mladeniča ter posebno poudarjal njegovo moralčno vrednost in nenavadno nadarjenost njegovo. Da, trdil je celo, da se sme zaradi nenavadnih talentov svojih nadejati sijajne karijere. Zval se je Aleksej Petrovič in je bil sin nekega kmeta, ki je bil prej nego vsi nevoljniki prost, kajti kot lastnik znatnega premoženja in last obubožanega gospodarja, se je bil kmalu odkupil. Aleksej je bil že kot prost mož rojen. (Dalje prih.)

čas. Izzvani na ta način, prisiljeni smo pokazati razmere v pravem svitu. Vsaj smo bili že preveč potrpežljivi. Jedenkrat treba — torej kolikor prej toliko bolje. Seveda se nam je ukvarjati z osobami, ki niso same na sebi ni najmanjšega pomena. Ali njihovo delovanje je pogubno in zato — evo nas — zakotno delovanje pridi v javnost.

Brezvestno upravljanje z občinskimi dohodki v zadnjih 3 letih dobro je bilo znano polit. oblastu, katero pa se ni ganilo, izgovarjaje se s tem, da — deželni odbor neče! Stoprav potem, ko se je vršila sodnijska preiskava proti županu, odstavila ga je vlada. In s tem odstavljenim županom simpatizujejo, kakor pravi dopisnik „Ed.“ nekateri uradniki in slugi. A mi povemo določneje: s tem odstavljenim županom sklenili so „Schutz in Trutz“ zavezo c. kr. davkar Böhm, c. kr. finančni uradnik, zdaj dijurnist Lauricha, c. kr. cestni oglednik Barich, c. kr. sodnijski sluga Bratina in še nekateri te vrste! Lepa družba, sami c. kr.! Ti ljudje snovali so pod pokroviteljstvom odstavljenega župana društvo, za katero imajo pravila že potrjena, a osnovali ga niso. Zakaj ne, nečemo tu razpravljati. Toliko omenjamo za zdaj, da je imelo društvo namen, nadaljevati strastni boj, ki je bil po odhodu dveh c. kr. uradnikov baš prenehal! Kako se to strinja s poklicem državnih služabnikov? Ni li njihova dolžnost izogibati se nasprotstev? Nikakor jim vsaj ne pristojajo, izzivati jih.

In — v drugem oziru — kako pridemo občinariji do te sreče, da se nam c. kr. služabniki zadržajo v občinski zadevi? Mar nimajo svojega posla dovolj? In ako ga tudi nimajo, naj na drug način čas tratijo, a občino naj pustijo v miru. Žalostno bi vendar bilo, ko bi se imela vladati občina po „duhovitih“ načelih c. kr. davkarja, ki sam s seboj ni zadovoljen, kamo li z drugimi, ki vsled tega nima nikjer obstanka in je v 12 letih svojega sužbovanja bil že pri 14 davkarjih. Žalostno bi bilo, da bi slavna Böhmova družba ukazovala veliki občini, nastavljal in odpuščala občinske služabnike, sploh nam delila milost in nemilost. Delajo li na svojo roko ali po navodih druge moči, to se bode s časom tudi razkrilo. Kajti mirovali ne bomo. Usiljeni boj izbojevali bomo, kakor smo že marsikateri z bolj prebrisanimi in pomenljivimi nasprotniki, kakor je c. kr. davkar Böhm. Kadar terja korist naroda, vedno smo bojevit. Hujskanje mora prenehati! V miru hočemo živeti, kakor smo bili vajeni.

Da ne bomo preobširni, omenjamo za danes samo jednega dogodjaja, dasi imamo velik kup materijala. Porabil si bode kasneje, ako bode treba. C. kr. okrajno glavarstvo ukazalo je občini, da mora zaradi kolere preskrbeti opazovalno hišo. Občina je ukaz zaostala. A proti tej naredbi pričel je strastno agitacijo baš c. kr. davkar, torej c. kr. okrajnemu glavarstvu podrejen uradnik. Pretil je s protesti in se neizmerno — osmešil. A stvar se ni smešno končala, nego žalibog krvavo. Dne 26. m. m. imeli smo v vasi rabuko, kakeršne še nismo doživeli pri našem mirnem ljudstvu. Kmetijski fantje protistavili so se žandarmeriji, njih bojni klic bil je: nam ni treba „špita“, mi ga ne bomo plačevali, nam se prepoveduje ples, a gospoda bode plesala itd. Žandarmi ranili so dva fanta z bajoneti in jih več zaprli. Zdaj čakajo obsodbe. Uboga, zapeljana mladina je milovanja vredna. Pokorila se bode za grehe drugih!

To so uprav istrske razmere! A vlada? Ali jej ni mar, da se ohrani mir in red? Pazi naj, kajti, kdor seje veter, žanje burjo!

Domače stvari.

— (Pri slavnosti Ptujkega slovenskega pevskega društva) dne 15. avg. zastopano bode tudi „Slovansko pevsko društvo“ na Dunaji.

— (Kongresa čeških učiteljev) udeležil se je izmej Slovencev g. Ivan Tomšič, učitelj v Ljubljani in urednik „Vrtca“. Na banketu dne 10. t. m. govoril je tudi on, poudarjal prijateljsko občevanje mej slovenskimi in hrvatskimi učitelji, izrekel željo, da že pričeta vzajemnost z učiteljskim češkim ojači in napil narodnim češkim učiteljem in učiteljicam.

— (Osobne vesti.) Deželni žandarmerijski poveljnik g. Roman Gramposchich premeščen je v istej lastnosti v Gradec. Na njegovo mesto je imenovan g. J. Smetana od deželnega žandarmerijskega poveljništva št. 2. — Dne 11. t. m. umrla

je na gradu Meiselberg na Koroškem za mrtvoudom grofica Voikfy, hči kneza Fugger-Babenhause.

— (Umrli) je preteklo noč gosp. E. Mühl-eisen, državnega pravdnika namestnik v Ljubljani, 42 let star.

— (Umrli) je včeraj v Ljubljani gospica Minka, hči dr. Karola viteza Bleiweis-Trsteniškega. Pogreb bode jutri popoldne ob 1/2 6. uri. Labka jej zemljica.

— (Himen.) „Gospod Anton Lenarčič, c. kr. finančni komisar, poročil se bo z gospico Marijo Mathianovo, hčerjo tukajšnjega c. kr. dvornega založnika, mizarja in hišnega posestnika Janeza Mathiana, 15. t. m. ob 5. uri popoldne v frančiškanski cerkvi.

— (Najnovejši sport — ali kali?) Na to novo iznajdbo je gotovo privilegij vzel biciklist, kateri se je v nedeljo 7. t. m. ob 3. uri popoldne v družbi z dvema tovarišema iz Ljubljane po Dunajski cesti skoz Ježico vozil. Ko se pripeljejo omenjeni biciklisti mimo vrta pri gostilni pri . . . , zalajajo domači psi nad nenavadnimi vozniki, na kar jeden teh gospodov ustrelil s svojim revolverjem proti vrtu, na katerem je sedelo več gostov. K sreči ni zadel nevarni strelec ne psov, ne pri mizah sedečih gostov. Po tem hrabrem činu odpeljali so se biciklisti hitro naprej. — S takim izzivljajočim ravnanjem si bodo ti gospodje gotovo malo prijateljev po okolici pridobili.

— (Z Gorenjskega) se nam poroča dne 10. avgusta: Letošnji okrajni učiteljski zbor za šolski okraj Radovljški bode dne 1. septembra v Radovljici z naslednjim dnevnim redom: 1. Volitev predsednikovega namestnika in dveh zapisnikarjev. — 2. Poročilo c. kr. okrajnega šolskega nadzornika o stanju ljudskega šolstva v Radovljškem okraju. — Kako in v kakšnem obsegu je obravnavati slovensko slovnico: a) na jednorazrednih, b) na dvorazrednih, c) na štirirazrednih šolah? Poročilo o tem vprašanju je pismeno sestaviti: ad a) vsem stalno nameščenim učiteljem jednorazrednih šol; ad b) vsem stalno nameščenim učiteljem in učiteljicam dvorazrednih šol; ad c) vsemu učiteljskemu osebju štiri razredne šole v Radovljici. Dotične tri poročevalce zaznamenuje pri okrajnem učiteljskem zboru c. kr. okrajni šolski nadzornik. — 4. Kako bi bilo v našem šolskem okraju izvršiti visokega c. kr. naučnega ministerstva razpis z dne 28. aprila 1886. leta, št. 1728 o jednostavnih pisalnih in risalnih učnih pripomočkih? Poroča stalni odbor. — 5. Določitev šolskih knjig za leto 1886/7. — 6. Poročilo knjižniškega odbora o stanju okrajne učiteljske knjižnice. Nasveti o nakupovanju novih knjig. — 7. Volitev stalnega odbora za učiteljske zbornice in volitev knjižniškega odbora — Posamezni nasveti, katere je do 25. avgusta pisane izročiti predsedniku okrajnega učiteljskega zbora.

— (Požar.) Na Suhi pri Škofjiloki je predvčeraj pri posestniku „Slugi“ začelo goreti. Požarna bramba iz Škofjeloke bila je jako hitro na pogorišči in tako vrlo gasila, da je ogenj popolnem omejila. Pogoreli so hlevi in kozolec, hiša pa je ostala. Zažgali so, kakor navadno otroci. Znamenito je, da je to v 6 letih bil prvi požar v okolici Škofjeloke.

— (Iz Metlike) 11. avg. Velikomašni sejem, ki je bil brzojavno prepovedan je zopet dovoljen. Na Zdihovem se hvala Bogu ni konstatovala kuga, zato je tudi vsled denašnje naredbe okrajnega glavarstva straža na Kolpi odpravljena.

— (Uradno izvestje o koleri v Trstu:) Od polnoči 11. t. m. do polnoči 12. t. m. 8 slučajev v mestu, 1 v okolici. Umrli 4, od prej zbolelih 3. Doslej 195 za kolero zbolelo, 47 ozdravelo, 125 umrlo. — V Izoli doslej konstatovanih 14 slučajev.

— (Nasledki vročine.) Iz Karlsruhe se brzojavlja dne 11. t. m., da se je pri vajah vsled silne vročine 60 grenadirjev zgrudilo, od katerih je jeden že umrl, več je pa nevarno bolnih. — Kakor se nam zagotavlja, se je tudi pri Ljubljani te dni kaj jednega zgodilo. V enem dnevu onemoglo je baje 25 vojakov vsled vročine. Umrli vendar ni nobeden.

— (Duhovske spremembe v Lavantinski škofiji.) Premeščen so gg.: Jože Muha iz Šmartna pri Slov. Gradci k sv. Rupertu nad Laškim, France Slavič s Sobote v Završe, Martin Petrl iz Vuzenice v Čadram, Andre Zdolšek iz Št. Petra v Savinski dolini na Vransko, France Leher iz Št. Ilja v Turjaku v Galicijo. — Za kaplane so nastav-

ljeni gg. novomašniki: Jarnej Frangež v Vuzenico, Vido Janžekovič v Slivnico pri Celji, France Kocpek k sv. Martinu na Pohorji, Iv. Pavlič v Št. Ij v Turjaku, Fr. Pečnik v Luče, A. Petek k sv. Martinu pri Slov. Gradci in Janez Vidovič k sv. Petru pri Radgoni.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 13. avgusta. „Norddeutsche Allgemeine“ piše: Slovesnost, s katero se je letos sestanek vršil, napravila je na nemški narod in na avstro-ogerske narode najveselejši utis. Ne da bi bilo povoda tej slovesnosti podtikati kakeršno koli demonstrativno smer, bodo si povsod, kjer je ohranitev miru vrhovni smoter politiki, čestitali na načinu, kako se je sestanek vršil. Slovesnost ne označuje samo, da prijateljske razmere še obstoje, temveč da tudi rasto na podlagi popolnega vzajemnega sporazumljenja.

Reka 12. avgusta. V zadnjih 24 urah 2 za kolero zbolela, 1 umrl.

Peterburg 12. avgusta. Nadvojvoda Karol Ludovik in soproga odpotovala danes popoldne s posebnim vlakom s Krasnega sela čez Varšavo. Car, carica in člani carske obitelji spremili so ja do kolodvora.

Pariz 12. avgusta. Louise Michel zaradi ščuvanja k umoru na 4 mesece v ječo obsojena.

Narodno-gospodarske stvari.

Mlekarska zadruga v Ljubljani.

(Dalje.)

Potrebo takega združenja kmetovalcev v namen razprodaje mleka dokazujem tudi s tem, da posamezen, tudi če ve, da se zamore prodajati mleko tako dobro v imenovanih mestih, ne more si pomagati, ker nima znanja v onih mestih — vsakemu zaupati je silno nevarno, saj to prav naši kmetijski trgovci dobro vedo; tudi nima znanja potrebnega, kako se mleko za tako daljno pot ali vožnjo pripravlja, posebno o poletnem toplen času. Združenim gospodarjem pa bo vse to mogoče. Da potrebo še nadalje dokažem, navajam le, da oni gospodar, ki zamore mleko liter po 8 kr. spečati, sme se srečnega šteti, ker nobena stroka njegovega kmetijskega gospodarstva mu ne more s primeroma malimi stroški toliko čistega dohodka donati, kakor mlekarsstvo. Istina je, da le one velike kmetije, ki zamorejo prodajati mleko, ali da imajo urejene mlekarije, še slajajo, vse druge pa, ki se ubijajo s pridelovanjem žita, propadajo. Mleko in iz tega izdelani pridelki, posebno fino maslo in dober sir najde še vedno primernih kupcev, ko se žito komaj zamore res po prav slepi ceni prodajati.

Koliko je kmetijskih gospodarjev in velikih posestnikov po deželi, ki bi se srečne šteli, da bi zamogli prodajati mleko star bokal le po 10 kr.! Prav za to nasvetujem to zadrugo, da se vsaj nekaterim gospodarjem ponudi prilika pomagati si.

Ostaja mi še o koristi take zadruga govoriti. Tudi to dokazujejo že marsikateri stavki tega spisa. Da bo uspeh gotov, smemo za trdno upati, ako bo zadruga previdno in vestno ravnala, ker če tudi bi se mleko prodajalo v Trstu in Pulji (Pola) liter le po 12—14 soldov, očitno je dobiček in uspeh, ker pri litru preostalo bi 4—6 soldov za stroške prevozne in razprodaje, tako da bi se liter zadrugi plačeval najmanj čisto po 8 soldov, torej star bokal po 12., in to je neovrgljivo lepa cena ter gospodar, kojemu je mogoče spečati bokal mleka po 12 kr. sme biti jako zadovoljen.

S sledečim računom hočem še na dalje dokazovati koristi take zadruga, sploh razprodaje mleka. Vzemimo srednjega kmetijskega gospodarja, kakeršni se po naši domovini večinoma nahajajo, ki redi po 10 glav živine. Če ima njegovo gospodarstvo le namen, izrejevati ali spodrejevati mlado živino, mora kaj dobro paziti, da iz takega hleva vsako leto skupi 200 gld. za prodano spodrejeno živino.

Ko bi pa ta gospodar, ki ima krme za 10 glav, namesto za spodrejevanje juncev — voličev porabil večinoma seno za molzne krave, redil bi jih vsaj 5, in ko bi jih res umno oskrboval, dobil bi od njih gotovo nad 500 gld., če bi se mu tudi liter mleka plačeval le po 7 kr., torej bokal krog 10 kr. Računimo, da bi krava primerno oskrbovana, dala na leto le 1000 bokalov mleka, bi to že znašalo 100 gld., zraven pa bi še za tele skupil 15—20 gld. Poleg petih krav imel bi lahko še par volov in troje telic ali junčkov za spodrejo.

Zato sem trdnega prepričanja o veliki koristi združenja živinorejcev v namen skupnega pridelovanja mleka in razprodaje mlekarskih izdelkov, ki po vseh večjih vaseh, kjer se nahajajo posestniki, ki redijo veliko živine. Saj tudi po Bohinjskem skupno delujejo mlekarske zadruga ne le za časa planinske paše, ampak tudi po zimi, in kar se tako dobro sponaša našim Bohinjcem, zakaj bi se ne drugim. In tako je tudi drugod, na pr. na Tirolskem, po Švicarskem itd.

Ni treba bati se, da bi mlekarški pridelki ne našli kupcev, če so le pravilno izdelani. Tako na pr. se kaj lahko proda fino presno maslo (puter) v Trstu, Pulji in v daljne kraje. Ali ni žalostno za naše kranjske kmetovalce, da morajo trgovci Ljubljanski iskati na Tominskem finem presnem maslu (puter), in potem naj mi kdo ugovarja, da ni najti kupcev. O tem sem se sam prepričal in res jako nejevoljen obžaloval malomarnost naših kmetovalcev, toliko bolje, ker fino, presno maslo prodaje se prav lahko — Bog daj, da bi ga le dovolj bilo, po 1 gld. 15 kr. do 1 gld. 25 kr. kilogram! Pa tudi posebno za pusti sir je dovolj kupcev, če je le blago res dobro.

Za sedaj naj so le kratke vrstice namenjene živinorejcem po vaseh, ki so preoddaljeni od Ljubljane, torej se ne bodo zamogli udeleževati namenjenih glavne mlekarke zadruga v Ljubljani; naj jih premišlujejo, morda se prepričajo o dobri strani tega nasveta ter sebi v korist prično s takimi zadrugami, o katerih bom skušal z dokazi računov še pisati, ako bo sl. uredništvu ljubo.

Kdor torej dobro računa, kmalu se bo prepričal, da je mlekarstvo jedna najuspešnejših strok kmetijskega gospodarstva. (Dalje prih.)

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Dalje so se sprejeli naslednji predlogi, in sicer prvi z vsemi proti jednemu glasu, 2. in 3. pa jednoglasno.

Dokler se ne odpravijo refakcije in druge jednake tarifne prednosti, mora se:

1. Vsaka refakcija brezizjemno objaviti.

2. Za vse avstrijske železnice ima obligatorno veljati načelo, da, če jedna postaja uživa refakcijo ali prednost proti jedni točki proge, morajo vse na tisti železniški progi ležeče mejpostaje dobiti na željo iste prednosti.

3. Naj se tarifa prednost ne veže na odposlano količino, naj bi nikakor ne znašalo več nego 50 naloženih voz na leto.

Gospod poročevalec je poudarjal tudi, da je stališče, katero je gledal tarifnih vprašanj že večkrat poudarjal, zastopal tudi v državno-železniškem svetu; izražal je tudi nadejo, da se napravijo novi tarifi. Konečno stavi je do zbornice prošnjo, naj izvoli to poročilo blagohotno v znanje vzeti.

Gospod zbornični predsednik se v imenu zbornice iskreno zahvali gospodu poročevalcu za zastopstvo pri enkėti.

XI. G. zbor. svetnik Ivan Baumgartner poroča o enkėti, zadevajoči trgovinski muzej tako le:

„Slavna zbornica! Ker mi je bila dana čast biti odposlanemu k dne 25. februarja t. l. na Dunaji zbirajoči enkėti za preustrojbo v l. 1873. ustanovljenega orientalskega muzeja v trgovinski muzej, jemljam si prostost o zbiranju te enkète, kakor tudi o namenu te naprave poročati: Sréčna in času primerna je bila misel predsedništva orientalskega muzeja, ob čegar ustanovitvi ima tudi njekscelenca baron Schwegel velike zasluge, da se je od vlaškega leta sim bavilo z vprašanjem: „kako bi se zdajemu pritisku na trgovino in obrtnijo moglo v okom priti ter neprestano propadanje ustaviti.“ Bavljenju s tem vprašanjem imamo zahvaliti sklep, da se orientalski muzej preustroji v trgovinski muzej.

Kolikega pomena je ta naprava, katera se namerava ustanoviti, kaže to, da je nj. c. k. visokost prevzvišeni nadvojvoda Karol Ludvik blagovolil prevzeti pokroviteljstvo, da je dalje enkėti in posamičnim njenim udeležencem izkazal visoko odliko, da je enkète osobno slovesno otvoril, sprejel posamične udeležence v avdijenci v slavnostni dvorani trgovinske in obrtne zbornice ter jih pozneje povabil v svojo palačo na obed.

Kako času primerna in uspeh obetajoča je nova institucija, dokazuje to, da so vsi delegiranci jednoglasno z največjo simpatijo in veseljem pozdravljali ustanovitev trgovinskega muzeja.

Ker so takoj prvi govorniki poudarjali kot glavno nalogo, da treba delati na povzdigo importa (uvoza) in eksporta (izvoza) čez Trst, našel sem povod, da sem se tudi jaz oglašil k besedi ter tedaj vis. predsedstvu orientalskega muzeja v imenu Ljubljanske trgovinske zbornice, katero sem imel čast zastopati, častital ob preustroji orientalskega muzeja v trgovinski muzej.

Dalje sem omenil, da se kranjska dežela povzdige eksporta ne bode v prvi vrsti udeleževala, a da ima vendar na povzdigi Trsta kot sosedna dežela vitalni interes, ker je pričakovati, da se s pomnoženim eksportom pomnoži tudi import, vsled česar se bodo surovina najbrže ceneje uvažala, nego dozdaj, kar bi bilo za industrijo drugi dobiček, kate-rega bi mej drugimi bilá deležna tudi naša dežela.

(Konec prih.)

Pozor „Sokoli“!

Legitimacijski listi za vožnjo po nižanih ceni k pevski slavnosti v Ptuj dobivajo se v trafiki v Ljubljanski Čitalnici.

Odbor „Sokola“.

II. izkaz

o doneskih za zastavo slovenskega delavskega pevskega društva „Slavec“ v Ljubljani.

V „Slovenskem Narodu“ objavljeni I. izkaz	96 gld. 14 kr.
Legat Vekoslav	5 „ „
Babič Julija	2 „ „
Zan Franjo	2 „ „
Singer Ferko	2 „ „
Zalaznik Jakob	2 „ „
Kramar Ivana	2 „ „
Sirnink Karol	2 „ „
Arce Rajko	2 „ „
N. N.	2 „ „
Zan Katinka	1 „ „
Marn Jarnej	1 „ „
Magolič Srečko	1 „ „
Trampuš Josip	1 „ „
Trampuš Marija	1 „ „
Strus Amalija	1 „ „
Orehek A.	1 „ „
Jonke J.	1 „ „
Luckman Ivan	1 „ „
Pristov J.	1 „ „
Fink Henrik	1 „ „
Treven Mici	1 „ „
Ahčin Valentin	1 „ „
Kantz Josip	1 „ „
Simončič Ana	1 „ „
Milavec Jakob	1 „ „
Puš Josip	1 „ „
Breskvar Luka	1 „ „
Vičič Janez	1 „ „
Vkupe	189 gld. 14 kr.

Tuji:

12. avgusta.

Pri stomu: Mousé, Eschler z Dunaja. — Kraluppa iz Grada. — Sauer iz Karlovca. — Benović iz Zagreba. — Pendlar, Vugrinčič z Dunaja. — Scherz iz Celovca. — Comuzzi, Sandrini, Weber iz Trsta. — Kumar, Sicherle iz Gorice.

Pri cesarji avstrijskem: Kazianka z Dunaja. — Repič iz Cerknice. — Coppa iz Reke.

Umrli so v Ljubljani:

11. avgusta: Janez Jelovčan, ključničarjev sin, 3 mes., Tržaška cesta št. 27, za božastjo. — Katar Hudovernik, hišna posestnica, 71 let, Kolodvorske ulice št. 18, za rakom. — Janez Jager, mesarjev sin, 7 let, Poljarska cesta št. 18, za razkrojenjem krvi. — Janez Sark, diurnist, 23 let, Rimska cesta št. 19, za srčno hibo. — Franca Grm, delavka, 30 let, Kravja dolina št. 11, za katarom v črevesu.

V deželni bolnici:

10. avgusta: Marjeta Česarek, mešetarjeva vdova, 60 let, za plevritičnim eksudatom.

11. avgusta: Peter Šetina, delavec, 36 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Neb.	Mo-krina v mm.
12 avg.	7. zjutraj	731.31 mm.	18.7° C	sl. szh.	obl.	10.5 mm.
	2. pop.	735.05 mm.	11.7° C	z. zab.	dež.	dežja.
	9. zvečer	736.85 mm.	10.8° C	sl. szh.	jas.	

Srednja temperatura 13.7°, za 6.1° pod normalom

Dunajska borza

dne 13. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85 gld. 70 kr.
Srebrna renta	86 „ 50
Zlata renta	121 „ 15
5% marena renta	102 „ 25
Akcije narodne banke	871 „
Kreditne akcije	281 „ 30
London	126 „ 10
Srebro	— „
Napol.	10 „ 1/2
C. kr. cekini	5 „ 94
Nemške marke	61 „ 80
1% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 132
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 169
Ogrska zlata renta 4	109 „ 55
Ogrska papirna renta 5	95 „ 35
5% štajerske zemljiše. odvez. oblig.	105 „ 50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 119
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125 „ 50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	— „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. želez. ce	99 „
Kreditne srečke	100 „ 17 1/2
Rudolfove srečke	10 „ 20
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 112
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v	197 „

Nebeški oče je k sebi v lepšo domovino poklical našo ljubo, dobro hčerko, oziroma sestro

MINKO.

Umrli je previdena s sv. zakramenti za umirajoče, po kratke hude bolezni 12. dne t. m. ob 1 1/4 uri popoldne.

Pogreb bode v soboto 14. dne t. m. ob pol 6. uri popoldne.

Svete maše se bodo brale v raznih cerkvah.

V Ljubljani, dne 12. avgusta 1886.

Dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški, primarij deželne bolnice,

Marija pl. Bleiweis-Trsteniška, stariši.

Janko, Demeter in Milan, bratje.

Vida, sestra.

(591)

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigov. tržnicah knjiga:

Šaljivi Slovenec.

Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov.

Nabral

Anton Brezovnik, učitelj.

12 pbl v 8°. Mehko vezana 60 kr., franko po pošti 65 kr.

Gospod pisatelj, oziroma zbiratelj, mnogo dozdaj še nenatis-nenih kratkočasnic gotovo ni imel malo truda pri zbiranju teh kratkočasnic in smešnic, predno je vse nabral, jih opilil in potem primerno razvrstil za vsak stan posebe. Gotovo mu bode vsakdo hvaležen za njegovo delo, saj bode čitajoč podane smešnice preživel marsikatero uro veselo, zginita mu bode za trenutek skrb za vsak-danji pičli kruh, razvedrilo se mu bode lice in telo njegovo pro-šinjeno bode nove moči. Kar je sol jedilom, to je humor (šala) življenju. «Humor zgubljen, življenje zgubljeno», pravi K. Bühler.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(356—9)

Poslano.

(3—30)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujoče pice,
I kas izkušan lik proti trajnom kašlju pljučevine I
želudca boleti grkljana I proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari I Widn.

Hišo z vrtom

v Ljubljani ali poleg Ljubljane kupil bi rad nekdo.
— Ponudbe naj se izročé: Poljanski nasip št. 14,
II. nadstropje. (592—1)

NAJBOLJŠI
PAPIR ZA CIGARETE
JE TRISTINI
LE HOUBLON
Francosk fabrikat
CAWLE-jev & HENRY-jev v PARIZU.
Pred ponarejanjem se svari!
Ta papir priporočajo
dr. J. J. Pohl, dr. E. Ludwig, dr. E. Lippmann,
profesorji kemije na Dunajskem vaeučilišču,
in sicer zaradi svoje izvrstne kvalitete, nasebno čistosti
in ker mu neso pridlane nikake zdravju škodljive reči.
500 FEUILLES
FORMAT C. C. FRANÇAIS
LE HOUBLON
17, rue Béranger, PARIS

LIPTA
PARIS
MEDALJA
C. kr.
najvišje priznanje.
Kopališče
GLEICHENBERG
na Štajerskem. (244—6)
Jedno vozno uro od postaje Feldbach ogr.-zap. žel.
Začetek sesije 1. maja.
Alkalično-murijatične in železne-kislone, inhalacije
smrečevja in razpršene vrelčeve slanice, (tudi ka-
bine za posamičnike), pnevmatična izba s prosto-
rom za devet oseb, veliki respiracijski aparat, su-
meča ogljeno-kisla kopališča, jeklene, studenčne in
kopeli smrekovih bocek, mrzla kopanja in hydro-
patična zdravila, kozje mleko, gorko kravje mleko
v posebno zato zgrajenej zdravilnici z mlekom.
Podnebje: stanovitno in zmerno vlažno toplo. Vi-
sočina nad morjem: 300 metrov.
Stanovanja, mineralne vode in
vozovi naročajo se pri vodstvu
Gleichenberških kopeli.
PASTRI DIPLOM
SPAZ
PASTERFELD
PASTRI DIPLOM
PASTERFELD

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.